

Bruksela, 5 marca 2024 r.
(OR. en)

7301/24

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0007(NLE)

SCH-EVAL 54
ENFOPOL 109
FRONT 70
IXIM 77
CORDROGUE 35
COMIX 120

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	6901/24 +COR 1 + COR 2
Dotyczy:	Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wdrożenia najlepszych praktyk zidentyfikowanych w toku przeprowadzonej w 2023 r. oceny tematycznej Schengen dotyczącej zdolności, które państwa członkowskie wykorzystują w obszarach współpracy policyjnej, ochrony granic zewnętrznych oraz zarządzania systemami informatycznymi, aby zwalczać nielegalny obrót środkami odurzającymi przemycanymi do Unii

Delegacje otrzymują w załączeniu decyzję wykonawczą Rady ustanawiającą zalecenie w sprawie wdrożenia najlepszych praktyk zidentyfikowanych w toku przeprowadzonej w 2023 r. oceny tematycznej Schengen dotyczącej zdolności, które państwa członkowskie wykorzystują w obszarach współpracy policyjnej, ochrony granic zewnętrznych oraz zarządzania systemami informatycznymi, aby zwalczać nielegalny obrót środkami odurzającymi przemycanymi do Unii. Decyzja ta została przyjęta przez Radę w dniu 4 marca 2024 r.

Zgodnie z art. 22 ust. 24 rozporządzenia Rady (UE) nr 2022/922 z dnia 9 czerwca 2022 r. zalecenie to zostanie przekazane Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym.

ZALECENIE

w sprawie wdrożenia najlepszych praktyk zidentyfikowanych w toku przeprowadzonej w 2023 r. oceny tematycznej Schengen dotyczącej zdolności, które państwa członkowskie wykorzystują w obszarach współpracy policyjnej, ochrony granic zewnętrznych oraz zarządzania systemami informatycznymi, aby zwalczać nielegalny obrót środkami odurzającymi przemycanymi do Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2022/922 z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz w sprawie uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1053/2013¹,
a w szczególności jego art. 24,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2023 r. przeprowadzono ocenę tematyczną Schengen dotyczącą zdolności państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej, ochrony granic zewnętrznych oraz zarządzania systemami informatycznymi, wykorzystywanych do zwalczania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi przemycanymi do Unii. W wyniku przeprowadzonej oceny tematycznej decyzją wykonawczą Komisji [C(2024) 257] przyjęto sprawozdanie zawierające ocenę i określające najlepsze praktyki zidentyfikowane w toku tej oceny.

¹ Dz.U. L 160 z 15.6.2022, s. 1.

- (2) Ocena tematyczna miała na celu określenie najlepszych praktyk państw członkowskich stojących przed zbliżonymi wyzwaniami i służyła zidentyfikowaniu dobrych rozwiązań operacyjnych w zakresie zarządzania zdolnościami krajowymi, służących zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi przemycanymi do Unii. Ocena przyczyniła się również do jednolitego, zharmonizowanego i skutecznego wdrażania dorobku Schengen związanego z zapobieganiem przestępczości transgranicznej i jej zwalczaniem, w szczególności w kontekście nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, zgodnie z prawodawstwem unijnym i wspólnymi normami, a tym samym wnosi wkład w zwiększenie bezpieczeństwa wewnętrznego i kontroli granic.
- (3) Wszystkie państwa stosujące w pełni dorobek Schengen zostały ocenione w ramach tej oceny tematycznej zgodnie z metodyką określoną w poradniku dotyczącym ocen Schengen¹.
- (4) Zespół oceniający pracował pod kierunkiem głównych ekspertów Komisji i Francji i składał się z 17 członków, w tym ekspertów krajowych z Belgii, Bułgarii, Chorwacji, Estonii, Finlandii, Francji, Niemiec, Grecji, Włoch, Malty, Niemiec, Polski, Słowacji i Hiszpanii. Prace zespołu oceniającego wsparli obserwatorzy wyznaczeni przez Frontex, Europol i EMCDDA/EUDA. Wkład w ocenę tematyczną wniosła także eu-LISA.
- (5) Zespół oceniający opracował ukierunkowany kwestionariusz i przeanalizował odpowiedzi otrzymane od ocenianych państw Schengen. W październiku 2023 r. przeprowadzono wizytacje w czterech ważnych portach strefy Schengen: Rotterdamie, Antwerpii, Hamburgu i Marsylii, na zaproszenie Niemiec, Belgii, Niemiec i Francji. Innowacyjne rozwiązania operacyjne stwierdzone przez zespoły na miejscu zostały szeroko uwzględnione podczas opracowywania przedmiotowych najlepszych praktyk.

¹ Zalecenie Komisji C(2023) 6790 z dnia 16 października 2023 r. w sprawie ustanowienia poradnika dotyczącego ocen Schengen, który ma być stosowany przy wdrażaniu mechanizmu oceny i monitorowania Schengen.

- (6) Biorąc pod uwagę, że przestępczość transgraniczna jest powiązana z wdrażaniem dorobku Schengen w wielu dziedzinach polityki, w ocenie tematycznej przeanalizowano zdolności państw członkowskich w trzech różnych dziedzinach polityki: współpraca policyjna, ochrona granic zewnętrznych oraz zarządzanie systemami informatycznymi powiązanymi ze zwalczaniem nielegalnego obrotu środkami odurzającymi. Szczególną uwagę poświęcono najlepszym praktykom operacyjnym w dziedzinie współpracy policyjnej dotyczącym takich kwestii jak: wymiana informacji między odpowiednimi organami ścigania (w tym organami celnymi) na poziomie krajowym i europejskim/międzynarodowym, prowadzona w celu zapobiegania przestępstwom i ich wykrywania, współpraca w zakresie transgranicznych działań operacyjnych (takich jak obserwacja, przesyłki niejawnie nadzorowane i wspólne operacje) i ich koordynacja, działania ukierunkowane na porty i analiza ryzyka, zasoby ludzkie i szkolenie, strategie antykorupcyjne oraz morski wywiad kryminalny.
- (7) Zebrane najlepsze praktyki pogrupowano w czterech blokach tematycznych: (1) zapewnienie środków strategicznych umożliwiających zwalczanie w strefie Schengen nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, (2) tworzenie map przepływów niedozwolonych środków odurzających, (3) rozbijanie siatek przestępczych na wyższym i niższym szczeblu oraz (4) tworzenie barier i zwiększanie odporności centrów logistycznych – jako głównych punktów koordynacji w zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi w Europie. Te cztery wskazane bloki tematyczne zwracają uwagę na znaczenie koordynacji działań organów ścigania w UE z działaniami podejmowanymi przez tego rodzaju odpowiednie organy w państwach trzecich będących państwami źródła i tranzytu.
- (8) W ocenie tematycznej Schengen podkreślono kluczową rolę koordynacji i współpracy policji, służb celnych, straży granicznej i innych organów ścigania w sprawie wypracowania zintegrowanego i spójnego podejścia, dzięki któremu możliwe będzie zapewnienie wielodyscyplinarnej współpracy operacyjnej na poziomie krajowym, europejskim i międzynarodowym.

- (9) Aktywne zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron, w tym przedsiębiorstw prywatnych działających w centrach logistycznych, wraz z tworzeniem barier i pracą strażników w punktach wprowadzenia do UE, ma na celu wzmocnienie szerszego łańcucha logistycznego i zwiększenie jego odporności na infiltrację przestępczą. Bezprecedensowy wzrost dostępności niedozwolonych środków odurzających, zwłaszcza kokainy pochodzącej z Ameryki Południowej, wymaga połączonych wysiłków państw członkowskich w celu podjęcia współpracy z partnerami z całego świata, aby ukierunkować działania na główne szlaki narkotykowe ze wstępnym naciskiem na współpracę z partnerami z Ameryki Łacińskiej.
- (10) Skuteczne radzenie sobie z wyzwaniem, jakim jest nielegalny obrót środkami odurzającymi, wymaga kompleksowej strategii, która równocześnie odnosi się do kanałów dystrybucji wyższego i niższego szczebla. To dwutorowe podejście tworzy skuteczniejsze i całościowe ramy służące zwalczaniu złożonych wyzwań związanych z handlem niedozwolonymi środkami odurzającymi. Ukierunkowanie na źródła zaopatrzenia i łańcuchy dostaw ma kluczowe znaczenie dla przerwania produkcji i transportu narkotyków do Europy, natomiast ukierunkowanie na dystrybucję na niższym szczeblu ma zasadnicze znaczenie dla przechwytywania dostaw i rozbijania sieci przestępczych odpowiedzialnych za obrót niedozwolonymi substancjami i ich sprzedaż w strefie Schengen. W związku z tym kluczowe znaczenie ma zwiększenie zdolności organów ścigania i zapewnienie szczegółowych działań dochodzeniowo-śledczych w celu rozbicia zorganizowanych grup przestępczych zaangażowanych w nielegalny obrót środkami odurzającymi, w tym ich dystrybucję, oraz zakłócenia modeli biznesowych tych grup.
- (11) Dorobek Schengen i istniejące europejskie narzędzia służące zwalczaniu przestępczości zorganizowanej stanowią cenne zasoby w walce z nielegalnym obrotem środkami odurzającymi. Aby jak najbardziej zwiększyć wpływ tych narzędzi, konieczne jest jednak zastosowanie ich na szerszą skalę niż dotychczas. Wiąże się to ze zwiększeniem ich skuteczności przez przyjęcie innowacyjnych i kreatywnych rozwiązań w ramach procedur operacyjnych.

- (12) Biorąc pod uwagę, że głównym celem przedmiotowej tematycznej oceny Schengen było określenie najlepszych praktyk, działania następcze i monitorowanie powinny być również proporcjonalne do tego celu. W tym kontekście państwa członkowskie są proszone o rozważenie wartości dodanej i wykonalności wdrożenia najlepszych praktyk w swoich ramach krajowych, konsultując się, w stosownych przypadkach, z państwami członkowskimi, które już je wdrożyły. Państwa członkowskie są następnie proszone o przedłożenie swoich planów działań w terminie trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej decyzji. Te plany działań powinny być odwzorowywać strukturę obejmującą cztery wyżej wymienione bloki tematyczne i wskazywać w odniesieniu do każdego z nich najlepsze praktyki, które państwa członkowskie zamierzają przyjąć lub już przyjęły, wyjaśniając, w jaki sposób zamierzają wdrożyć lub już wdrożyły odnośne określone najlepsze praktyki w swoich krajowych ramach prawnych i operacyjnych. Państwa członkowskie mogą przedstawić w planie działań powody, które uniemożliwiają im wdrożenie najlepszych praktyk określonych w niniejszym zaleceniu.
- (13) Wdrażanie najlepszych praktyk będzie monitorowane za pomocą ocen okresowych zgodnie z wieloletnim programem ocen.
- (14) Niniejszą decyzję należy przekazać Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym państw członkowskich,

ZALECA:

aby Królestwo Belgii, Republika Chorwacji, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Republika Grecka, Republika Islandii, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Księstwo Liechtensteinu, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Królestwo Norwegii, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji i Konfederacja Szwajcarska przeanalizowały najlepsze praktyki określone w załączniku do niniejszej decyzji i rozważyły ich wdrożenie w swoich krajowych ramach prawnych i operacyjnych.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

W toku przeprowadzonej w 2023 r. oceny tematycznej Schengen dotyczącej zdolności, które państwa członkowskie wykorzystują w obszarach współpracy policyjnej, ochrony granic zewnętrznych oraz zarządzania systemami informatycznymi, aby zwalczać nielegalny obrót środkami odurzającymi przemycanymi do Unii, zidentyfikowano następujące najlepsze praktyki:

I. Zapewnienie środków strategicznych umożliwiających zwalczanie w strefie Schengen nielegalnego obrotu środkami odurzającymi

1. Przyjęcie zarówno „ofensywnej”, jak i „defensywnej” krajowej strategii antynarkotykowej, której celem jest rozbicie siatek przestępczych uczestniczących w nielegalnym obrocie środkami odurzającymi oraz ustanowienie barier, zwłaszcza w centrach logistycznych. W krajowej strategii antynarkotykowej stosowane jest podejście wielodyscyplinarne, łączące prewencję, udaremnianie i współpracę międzynarodową.
2. Dostosowanie ram prawnych w celu zapewnienia, aby niezbędne narzędzia prawne i najnowocześniejsze techniki dochodzeniowe były aktualizowane i mogły być wykorzystywane podczas krajowych i międzynarodowych dochodzeń w sprawie nielegalnego obrotu środkami odurzającymi oraz by były one dostosowane do potrzeb operacyjnych.
3. Zawarcie porozumień międzyresortowych lub protokołów ustaleń w celu ułatwienia wymiany informacji między różnymi organami.
4. Opracowanie krajowej scentralizowanej, zintegrowanej, wielodyscyplinarnej struktury antynarkotykowej, obejmującej m.in. sądownictwo, policję, służby celne, jednostki finansowe, straż przybrzeżną i jednostki wywiadu kryminalnego, z odpowiednimi uprawnieniami dochodzeniowo-śledczymi i w zakresie kształtowania polityki/doradztwa.
5. Wdrożenie zintegrowanych planów działań na rzecz zwalczania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, zawierających strategiczne cele do osiągnięcia dzięki zastosowaniu podejścia stopniowego, obejmującego dostosowanie działań politycznych do lokalnych potrzeb.
6. Promowanie „metody oddolnej” w krajowych strategiach i planach działań, ze szczególnym naciskiem na koordynację, współpracę i wspólną wizję zwalczania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi podzielaną przez najważniejsze zainteresowane podmioty.
7. Przydzielenie niezbędnych specjalnych funduszy na plany działań, co pozwoli na sprawną współpracę między różnymi podmiotami z wykorzystaniem innowacyjnych metod pracy dostosowanych do zmiennych elementów rynku środków odurzających i stale zmieniających się sposobów działania handlarzy.
8. Ustanowienie mechanizmu oceny wdrażania strategii krajowej, z nadaniem priorytetu aspektowi „ofensywnemu”.

II. Tworzenie map przepływów niedozwolonych środków odurzających

1. Zawarcie umów dotyczących wymiany informacji w celu zapewnienia jednolitej i skutecznej reakcji na pojawiające się wyzwania oraz opracowanie wspólnych planów reagowania na zagrożenia.
2. Ustanowienie krajowej wielopodmiotowej analizy ryzyka i zagrożeń oraz struktury koordynacji działań wywiadowczych. Wzmocnienie struktury za pomocą scentralizowanego systemu informacyjnego w celu skutecznego zarządzania danymi i danymi wywiadowczymi przez integrację danych strategicznych i operacyjnych pochodzących z różnych źródeł oraz w celu umożliwienia tworzenia wskaźników ryzyka, profili i ułatwiania sporządzania sprawozdań analitycznych.
3. Wdrożenie zautomatyzowanych metod gromadzenia danych na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym w celu gromadzenia danych statystycznych i informacji operacyjnych związanych z nielegalnym obrotem środkami odurzającymi. Wykorzystanie platformy informatycznej z wbudowanymi zautomatyzowanymi wskaźnikami ryzyka.
4. Rozpowszechnianie często aktualizowanych informacji i analiz na poziomie europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym wśród organów ścigania, aby umożliwić wspólne zrozumienie zagrożeń i ułatwić opracowywanie profili ryzyka i wskaźników ryzyka.
5. Systematyczne włączanie narzędzi na poziomie UE do procedur krajowych służących otrzymywaniu i wymienianiu dodatkowych informacji na potrzeby zwalczania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi (np. System Informacyjny Schengen, system informacyjny Europolu, europejski system nadzorowania granic), w szczególności w odniesieniu do zapewnienia systematycznego zgłaszania konfiskat środków odurzających na granicach zewnętrznych w ramach europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR) w celu uzyskania kompleksowego obrazu sytuacji.

III. Rozbijanie siatek przestępczych na wyższym i niższym szczeblu

1. Włączenie do procedur celnych regularnego sprawdzania Systemu Informacyjnego Schengen, w tym kontroli krzyżowych kontenerów.
2. Przeprowadzanie za pomocą zautomatyzowanych kamer rozpoznających tablice rejestracyjne automatycznych kwerend w Systemie Informacyjnym Schengen i krajowych bazach danych w odniesieniu do wszystkich pojazdów wjeżdżających i wyjeżdżających w centrach logistycznych, co może wygenerować trafienie wraz z powiązanym raportem.
3. Zapewnienie wszystkim właściwym organom zaangażowanym w działania prewencyjne oraz wykrywanie i ściganie nielegalnego obrotu środkami odurzającymi na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym bezpośredniego i zdecentralizowanego dostępu do aplikacji sieci bezpiecznej wymiany informacji Europolu oraz systemu informacyjnego Europolu.

4. Systematyczne przekazywanie Europolowi i innym zainteresowanym państwom członkowskim informacji związanych z działaniami prewencyjnymi oraz wykrywaniem i ściganiem nielegalnego obrotu środkami odurzającymi.
5. Wdrożenie standardowych i wspólnych procedur na poziomie krajowym w celu identyfikowania osób, grup i siatek stwarzających największe zagrożenie przestępczością zorganizowaną, a także priorytetowe traktowanie i odpowiednie ukierunkowanie działań wobec takich osób, grup i siatek. Podejście to stanowi podstawę koncepcji celów o dużym znaczeniu/grup zadaniowych na poziomie UE, realizowanej przez Europol.
6. Przyjęcie na poziomie krajowym środków niezbędnych do wdrożenia zalecenia Rady (UE) 2022/915 w sprawie współpracy operacyjnej organów ścigania w kontekście działań prewencyjnych oraz wykrywania i ścigania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi.
7. Zawieranie umów dwustronnych/wielostronnych, które jeszcze bardziej ułatwiłyby współpracę z organami innych państw członkowskich na potrzeby prowadzenia działań prewencyjnych oraz wykrywania i ścigania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi.
8. Aktywny udział w dwóch priorytetach europejskiej multidyscyplinarnej platformy przeciwko zagrożeniom przestępstwami (EMPACT) dotyczących nielegalnego obrotu środkami odurzającymi oraz w przekrojowym priorytecie skupiającym się na siatkach przestępczych wysokiego ryzyka i powiązanych grupach zadaniowych Europolu. Wykorzystywanie w pełni wsparcia analitycznego, operacyjnego, technicznego i kryminalistycznego udzielanego przez Europol.
9. Zintegrowana współpraca operacyjna z kluczowymi partnerami spoza Unii Europejskiej wzdłuż szlaków nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, w tym z krajami źródła i krajami tranzytowymi.
10. Zwiększenie wykorzystania i wydajności specjalnych i inwazyjnych metod dochodzeniowo-śledczych w celu rozbijania siatek przestępczych.

IV. Tworzenie barier i zwiększanie odporności centrów logistycznych

Współpraca między właściwymi krajowymi organami ścigania (w tym organami celnymi) w centrach logistycznych

1. Ustanowienie międzyagencyjnych grup zadaniowych w celu prowadzenia wspólnych działań dochodzeniowo-śledczych w strefach wysokiego ryzyka, takich jak centra logistyczne, oraz zapewnienie tym grupom zadaniowym zdalnego bezpośredniego dostępu do krajowych baz danych i Systemu Informacyjnego Schengen.
2. Ustanowienie wspólnego systemu zarządzania sprawami dotyczącymi postępowań związanych ze środkami odurzającymi, do którego dostęp mają wszystkie krajowe organy ścigania i organy sądowe.

3. Włączenie informacji policyjnych do systemów zarządzania granicami, by umożliwić dokonywanie wpisów i tworzenie profili ryzyka dotyczących przepływów niedozwolonych środków odurzających na granicach.
4. Zainstalowanie zaawansowanego sprzętu do wykrywania i obserwacji w celu egzekwowania prawa w terenie, w tym stosowania systemu kamer przemysłowych wzdłuż obwodu oraz w obrębie portów, w połączeniu z inteligentnymi technologiami, takimi jak m.in. specjalnie wyposażone pojazdy i drony. Zapewnienie organom ścigania kompleksowego i tam, gdzie to możliwe, zdalnego dostępu do nagrań w celu umożliwienia działań prewencyjnych oraz wykrywania i ścigania przestępstw związanych ze środkami odurzającymi.
5. Wzmocniona kontrola dostępu do obszarów portowych wysokiego ryzyka, umożliwiającą wstęp wyłącznie zweryfikowanym i upoważnionym pracownikom, z wykorzystaniem innowacyjnych metod, takich jak biometria, oraz uwierzytelnianie dwuskładnikowe.
6. Wprowadzenie „zakazu portowego” jako kary dodatkowej mającej przyczynić się do zwalczania przestępstw związanych ze środkami odurzającymi oraz zapobiegać dalszemu stwarzaniu przez podejrzanych i skazanych przestępców ryzyka dla bezpieczeństwa portów.
7. Wzmocnienie systemu nadzoru morskiego w celu wspierania skutecznej współpracy między głównymi organami zaangażowanymi w zwalczanie nielegalnego obrotu środkami odurzającymi na obszarach morskich oraz zapewnienie wymiany informacji.

- Skuteczne partnerstwo publiczno-prywatne

8. Zachęcanie sektora prywatnego do odgrywania kluczowej roli w walce z nielegalnym obrotem środkami odurzającymi, m.in. przez przyjmowanie wspólnych oświadczeń, planów działań lub protokołów ustaleń między organami krajowymi a podmiotami takimi jak prywatne przedsiębiorstwa żeglugowe, służby pocztowe, władze portów i portów lotniczych oraz prywatne firmy ochroniarskie, a także przez promowanie i egzekwowanie środków antykorupcyjnych w tym kontekście.
9. Ścisły dialog między organami ścigania a przemysłem portowym, w tym oficerami ochrony obiektów portowych prywatnych operatorów terminali, w celu poprawy wspólnego obrazu sytuacji i ułatwienia skoordynowanych i uzupełniających się działań.
10. Zacieśniona współpraca operacyjna między organami ścigania a oficerami ochrony na obszarach portowych, w tym przez wykorzystanie komitetów ochrony portu, jeżeli takie komitety istnieją.
11. Ścisła współpraca z uniwersytetami i sektorem prywatnym z myślą o opracowaniu nowych technologii w celu zwiększenia zdolności wykrywania nielegalnego przewozu środków odurzających.

12. Wzmocniona współpraca z sektorem prywatnym w celu opracowania i wdrożenia innowacyjnych technologii wykrywania i eliminowania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi za pośrednictwem centrów logistycznych. Współpraca taka mogłaby obejmować m.in. stosowanie przenośnych skanerów rentgenowskich zainstalowanych w terminalach, w których istnieje ryzyko przemytu, wykorzystanie sztucznej inteligencji do analizowania zeskanowanych obrazów przez organy celne lub usprawnienie gromadzenia i przetwarzania danych elektronicznych od przewoźników morskich w ramach krajowego systemu informacji portowej.

- Zapobieganie korupcji i jej zwalczanie w całym łańcuchu dostaw środków odurzających

13. Przyjęcie kodeksu etyki i postępowania mającego zastosowanie do funkcjonariuszy organów ścigania narażonych na ryzyko korupcji związane z ich obowiązkami.
14. Ograniczenie ryzyka korupcji urzędników i zwiększenie prawdopodobieństwa wykrycia nieetycznych zachowań przez wspieranie współpracy między różnymi agencjami w centrach logistycznych.
15. Regularne programy kształcenia i szkolenia dla organów ścigania, w tym instrukcje dotyczące identyfikacji osób, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa w centrach logistycznych.
16. Ochrona sygnalistów w organach ścigania i w sektorze prywatnym, w tym zapewnienie procedur sygnalizowania nieprawidłowości lub anonimowych systemów zgłaszania naruszeń, aby umożliwić pracownikom portowym anonimowe zgłaszanie podejrzanych działań.
17. Regularne kontrole i rotacja funkcjonariuszy na stanowiskach obciążonych ryzykiem (np. działających w centrach logistycznych), aby nie doprowadzać do nawiązywania kontaktów ze zorganizowanymi grupami przestępczymi.
18. Analiza czynników korupcjogennych i ryzyka korupcji prowadzona w powiązaniu z nielegalnym rynkiem, w tym ukierunkowana ocena infiltracji we wrażliwych obszarach logistycznych.
19. Przyjęcie procedur kontroli umożliwiających sprawdzanie przeszłości pracowników w centrach logistycznych i wymaganie zaświadczenia o niekaralności do celów ich zatrudnienia. Zakaz zatrudniania w centrach logistycznych skazanych przestępców i osób podejrzanych w postępowaniach związanych ze środkami odurzającymi.
20. Opracowanie programów edukacyjnych i programów, które mają na celu zwiększenie świadomości pracowników sektora prywatnego w centrach logistycznych i których założeniem jest zapobieganie infiltracji i korupcji oraz zwalczanie tych zjawisk. Obejmuje to promowanie etycznego zachowania, rozwianie mitu łatwego zarobku, jaki może przynieść działalność przestępcza, informowanie o zagrożeniach związanych z zaangażowaniem się w grupy przestępcze (np. sankcje karne, skrajna przemoc siatek przestępczych) oraz podkreślanie znaczenia zgłaszania podejrzanych działań.
21. Powołanie specjalnego zespołu międzyagencyjnego uprawnionego do badania domniemyanych przypadków przekupstwa i korupcji, które mają wpływ na integralność centrów logistycznych.